

# Ukradenou minulost oživuje nejnovější inscenace souboru Ultima Vez

29.6.2012 mediafax.cz str. 0  
Divadlo Archa

Jen několik dní po světové premiéře v Benátkách představil taneční soubor Ultima Vez pod vedením Wima Vandekeybuse svůj nejnovější projekt booty Looting (Ukradený lup). (Foto: Foto: Danny Willems)

PRAHA / 11:38, 29. 06. 2012

Jen několik dní po světové premiéře v Benátkách představil taneční soubor Ultima Vez pod vedením Wima Vandekeybuse svůj nejnovější projekt booty Looting (Ukradený lup). Představení bylo uvedeno v rámci festivalu Tanec Praha, který v pátek druhou českou reprízou této "události sezóny" vyvrcholí.

Již po osmé mohli čeští diváci shlédnout dílo jednoho z nejvýznamnějších světových choreografů Wima Vandekeybuse a jeho souboru Ultima Vez. Pro svůj poslední projekt si belgický režisér, choreograf a tanečník tentokrát vybral šest performerů - tanečníků, jednoho hudebníka a fotografa. Ti všichni jsou zároveň i spolutvůrci inscenace. "Nejsem typ režiséra, který říká svým performerům udělej to a to. Za každou věcí je nějaký nápad, idea, základní zadání, ale ta tvůrčí kreativita je na nich. Je to o vzájemné důvěře a intenzivní spolupráci," vysvětlil Vandekeybus, který rovněž prozradil, že na počátku nebyl žádný scénář ani rámec a začínalo se tedy "od nuly."

Dvouhodinová inscenace drží tvář souboru, jejíž znaky se projevily už v prvotině What the Body Does Not Remember (1987), konkrétně rychlý, přesný, extrémní fyzický tanec plný rizika a energie. Ve zmíněné performanci létaly nad hlavami herců cihly, tanečníci se navzájem chytali chvíli před pádem, riziko bylo a dodnes je součástí choreografie.

Fascinující fyzické výkony se v booty Looting střídají s mluvenými pasážemi, důležitou součástí je i živá původní hudba Elka Blijweerta a přítomnost fotografa Dannyho Willemse dokumentujícího dění na scéně. Fotografie jsou prezentovány bezprostředně po samotné akci a odhalují tak mnohdy falešný a zkreslující pohled na nedávnou minulost.

Přestože jde o taneční představení je děj (díky mluveným pasážím) veskrze narativní a lineární a sám Vandekeybus dílo shrnuje jako "performanci o kradení toho, co už bylo ukradené." "Fotograf krade momenty a emoce. Hraní na jevišti, performance a vlastně celá umělecká tvorba je o kradení, o odkazování k tomu, co už tu bylo," řekl. "To, že člověk k něčemu odkazuje, je ale přirozený jev, protože pracujeme s tím, co známe, s naší kulturní výbavou, ze které si bereme jednotlivé útržky a zpracováváme je dál," dodal performer Jerry Killick.

Inscenace rekonstruuje, znovu oživuje ale i pozměňuje a mystifikuje. Začíná rekonstrukcí jednoho z nejslavnějších happeningů Josepha Beuyse I like America and America likes me z roku 1974 (během kterého se nechal performer zavřít v galerii do klece s živým kojotem) a od moderních dějin se performeři dostanou až k antickému mýtu. To vše s přiznaným faktem, že divadlo není pravdivé, a s 56++6+52neustálou komunikací s divákem+.

"Po hercích jsem chtěl, aby mě to představení neustále stimulovalo," vyjasnil Vandekeybus živý spád díla, během kterého je stále novými podněty uchvacována divákova pozornost.

Naposledy se v **Divadle Archa**, ve kterém se konalo i čtvrté představení, Ultima Vez předvedla v prosinci loňského roku, kdy soubor přivezl českému publiku inscenaci Radical Wrong. Ta je pojata jako generační výpověď teenagerů dnešní doby a podle tvůrců se na ní podíleli sami tanečníci bez Vandekeybusova zásahu.

Wim Vandekeybus založil soubor Ultima Vez v roce 1986 během pobytu ve Španělsku. Od té doby mají na kon74747889+899+9+ě 959`66šřadu inscenací a filmů, jmenovitě například Monkey Sandwich, Blush nebo In Spite of Wishing and Wanting. Kromě umělecké tvorby pořádá Ultima Vez také pravidelné taneční kurzy, workshopy a další vzdělávací projekty jak pro profesionální tanečníky, tak i pro amatéry nebo děti.

Tereza Veselá

<http://www.mediafax.cz/kultura/4075934-Ukradenou-minulost-ozivuje-nejnovejsi-inscenace-souboru-Ultima-Vez>